

feminibus fere orbiculatis, planis, *Pluk. Almag.* 88. *Phytog.* 155. *Tab.* 3. Amomum quorundam, forte Caryophyllon Plinii, *Ger. Emac.* 1610. Amomum aliud quorundam, & Caryophyllon Plinii Clusio suspicatum, *Park. Theat.* 1567. Amomum quorundam odore Caryophylli, *J. B.* ii. 194. *Raii Hist.* ii. 1507. Xocoxochitl seu Piper Tavalci, *Hern.* 30. *Laet.* 277. Piper Chiapæ, *Redi Lat.* 132. **The Clove-berry-tree.** In Insula Cuba, & alibi Indiæ Occidentalis copiose nascitur. *Ufu.* Cortex tenuis, ex rufo ferrugineus, pelliculis suis exterioribus derafis, & in modum tubuli convolutus; saporis est acris, pungentis, aromatici, odoris fragrantis ad Caryophyllos accedentis. Fructus hujus arboris prostant in Officinis pro Carpopalmo, aliis Amomo, non sine errore; sunt autem baccæ rotundæ nigricantes, Pipere paulo majores, in summo umbilicatæ, includentes sub tenui pellicula & substantia fungosa duo semina nigra, saporis & odoris ad Caryophyllos accedentis. *Vires.* Cephalica, & Cardiaca est, & cum Caryophyllis viribus convenit.

A. 3. Pimenta, *Offic.* Piper Jamaicense quibusdam, odoratum Jamaicense nostratibus, *Raii Hist.* ii. 1507. Myrtus arborea foliis Laurinis aromatica, *Transf. Philosoph.* N. 192. p. 462. *Cat. Jamaic.* p. 161. *Hist.* ii. 76. *Tab.* 171. *Raii Dendr.* 33. Caryophyllus aromaticus Americanus, Lauri acuminatis foliis, fructu orbiculari, *Pluk. Almag.* 88. *Phytog.* clv. *Tab.* 155. Piper Caryophyllatum, Piper Jamaicense, *Mont. Exot.* 9. Cocculi Indi aromatici, *Mus. Regiæ Societ. Jamaica Pepper, or All-spice.* In Insula Jamaicensi copiose provenit. *Ufu.* Fructus immaturus, orbicularis, cortice fusco, rugoso, umbilicato, duos continens nucleos nigros, odore & sapore aromatico ad Caryophyllos accedente. *Vires.* Roborat cor, ventriculumque, utero confert, flatum dissipat, obstructions aperit, Urinam & Menfes evocat, frigus pellit, Colicis & Iliacis opitulatur.

XX. De Lauro Tino.

Notæ sunt, Flos monopetalos quinquepartitus; fructus Olivæ figurâ, magis acuminatâ, monospermos, cortice parum carnosio; semen pellicula cartilagineâ tectum, R. Meth. A.

A. Laurus Tinus, *Offic.* *Ger.* 1224. *Emac.* 1409. Laurus Tinus, Laurus sylvestris, *Chab.* 31. Laurus Tinus Lusitanica cæruleâ baccâ,

Park. Theat. 206. Laurus sylvestris Corni, sceminae, foliis subhirsutis, *C. B. Pin.* 461. Lauri Tini sylvestris primum genus, *J. B.* i. 418. Tinus prior, *Clus. Hisp.* 80. Tinus prior Clusii, *Elem. Bot.* 479. *Tourn. Inst.* 607. *Boerb. Ind.* A. ii. 225. **Wild Bay.** Lusitaniae incola est. Julio & Augusto floret. *Ufu.* Baccæ. *Vires.* Intro assumptæ purgant deorsum non levi totius corporis perturbatione, *Park.* Mezerionis aut Laureolæ baccæ os & fauces inflammant.

XXI. De Periclymeno odorato.

Notæ sunt, Folia laurina, flos pentapetalos, albus, odoratus, in singulis pediculis bini, terni, quaterni vel plures; baccæ subvirides, multis seminibus angulosis Uvarum vinaceis similibus refertæ.

A. Cortex Winteranus, *Offic.* *Park. Theat.* 1652. Cortex Winteranus, Cortex Magellanicus, *Mont. Exot.* 8. Cortex Winteranus acris sive Canella albâ, *J. B.* 460. Cortex Winteranus Clusii, *Chab.* 34. Laurifolia Magellanica cortice acris, *C. B. Pin.* 461. *Raii Hist.* ii. 1801. **Winters Cinnamon.** In Magellanica abunde oritur. *Ufu.* Cortex crassius, cannulatus, foris integumento cinereo, inæquali, fisso & multis rimis hiante, obductus, intus solidus, densus, ferrugineus, saporis acris, aromatici, odoris fragrantissimi. *Vires.* Calfacit, siccit, Specificum est in Scorbuto, vomitiones reprimat, Paralyfi quoque medetur.

N. B. In Officinis nostris raro hic Cortex invenitur, in cujus loco Pharmacopola nostri Canellæ albæ corticem substituunt.

SECTIO QUINTA.

De Arboribus fructu calyculato.

Arbores & Frutices fructu calyculato voco, quorum fructus calyci insidet, acetabuli instar concavo.

Arbores

Arbores & Fruticæ fructu calyculato, sunt vel eodem

Monopyreno; nucleo

Integro, fructu per maturitatem

Humido, majore, foliis deciduis: *Sebestena*.

Siccio, folio

Integro, nuce fragili, tegumento exteriori lanuginoso, testam undique obducente: *Styrax*.

Laciniato, seu anguloso, flosculis parvis, luteis, baccis parvis, nigricantibus, racematim congestis: *Sassafras*.

Digitato, Cannabis æmulo, flosculis in spicas congestis, viminibus lentis: *Agnus Castus*.

Bifido, tegumento exteriori tenuiore, foliis

Ex adverso binis, flosculis monopetalis in sex lacinias divisis, summos caules occupantibus: *Cinnamomum*.

Alternatim positis, floribus è foliorum sede provenientibus: *Camphorifera arbor*.

Tetrapyreno, floribus pentapetalis, foliis laurinis: *Canella alba*.

etione: Summatim ut figura, ita & viribus Pruna Damascena æmulantur, *Schrod.*

II. De Agno Casto.

Folio digitato, Cannabis æmulo, seminibus rotundis, nudis, monococcis, viminibus lentis ab aliis distinguitur.

A. Agnus castus, Vitex, *Offic.* Agnus castus, *Hort. Monsp.* 7. *Chab.* 63. *Herm. Hort. Lugd. Bat.* 11. *Mill. Cat.* 124. Agnus folio non serrato, *J. B.* i. 205. *Raii Hist.* ii. 1696. Vitex, Agnus castus, *Rand. Ind.* 94. Vitex, *Rivini Rupp. Flor. Jen.* 201. Vitex five Agnus castus, *Ger.* 1201. *Emac.* 1387. Vitex folio angusto, *Park. Theat.* 1437. Vitex foliis angustioribus, Cannabis modo dispositis, *C. B. Pin.* 475. *Tourn. Inst.* 603. *Elem. Bot.* 475. *Boerb. Ind. A.* ii. 222. **The Chastetree.** In Italia, Sicilia, &c. oritur. Augusto floret. *Usu.* Flores, sed raro inveniuntur, & Semen seu Grana rotunda Pipere minora, colore cinericeo nigricante, saporis acris subastringentis, exsiccantis. *Vires.* Calfacit & siccit insigniter, discutit, Menses ciet, appetitus venereos cohibet, semen imminuit, *Schrod.*

I. De Sebestena.

NOtæ sunt, Fructus carnosus per maturitatem niger, Pruno domestico similis, calyci acetabuli instar concavo insidens, unum nucleum in uno officulo compresso & aliquantulum rugoso continens.

A. Sebesten, *Offic. Mont. Exot.* 9. *Commel. Plant. Usu.* 89. Sebesten, Myxa, *Rand. Ind.* 82. Sebesten *Officinarum*, *Commel. Flor. Mal.* 240. Sebestena, Myxa, five Myxara, *Ger.* 1315. *Emac.* 1499. Sebestina domestica, *C. B. Pin.* 446. *Hort. Amst.* i. 136. Myxos five Sebesten, *Park. Theat.* 252. Myxa, *Boerb. Ind. A.* ii. 246. Myxa domestica, *J. B.* i. 198. Myxus, Myxa vel Myxaria, *Chab.* 12. Prunus Malabarica fructu racemoso, calyce excepto, *Raii Hist.* ii. 1563. Prunus Sebestena domestica, *Jons. Dendr.* 85. Vidimarum, *Hort. Mal.* iv. 77. *Tab.* 37. **The Sebesten.** In Ægypto & Asia crescit. Vere floret. Autumno Fructus maturat. *Usu.* Fructus, domesticis Prunis similes, nigricantes, includentes, sub pulpa carnosæ, melleæ, dulci, officulum. *Vires.* Sebesten inter caliditatem ac frigiditatem temperata sunt, humectant, emolliunt, acrimoniam humorum obtundunt. *Ufus præcip.* in Catarrhis acris, Urina acris, Febribus biliosis, alvi obstru-

III. De Styrace.

NOtæ sunt, Nux minor, subrotunda, tegumento exteriori nuci arctè adhærente, lanuginoso, folio arboris simplicis Cydoniæ, *R. Meth.* p. 36.

A. Styrax, *Offic. Mill. Cat.* 149. *Comm. Plant. Usu.* 86. Styrax arbor, *Ger.* 1342. *Emac.* 1526. *J. B.* i. 341. *Raii Hist.* ii. 1680. *Chab.* 73. *Pluk. Almag.* 358. Styrax arbor vulgaris, *Park. Theat.* 1530. Styrax folio Mali cotonei, *C. B. Pin.* 452. *Tourn. Inst.* 598. *Elem. Bot.* 472. *Boerb. Ind. A.* ii. 218. *Jons. Dendr.* 126. *Breyn. Prod.* ii. 98. **The Storax-tree.** In Italia & alibi. *Usu.* Resina duplicis generis in Officinis prostat, sicca & liquidus. *Siccus* Officinis *Storax Calamita*, *Rand. Ind.* 87. *Mont. Exot.* 11. est substantia resinosa, pinguis, ex flavo rubescens, in micæ variae magnitudinis concreta, saporis subacris, resinosi, odoris fragrantissimi, ex trunco arboris sponte effluens.

N. B. 1. Pharmacopolæ nostrates magma purissimum, variisque heterogeneis, ut paleis, pilis, fursuribus, scobe, mixtum (hinc fortè Styrax rubra nonnullis) pro Styrace calamita in Officinis vendunt. 2. Occurrunt descriptiones medicamentorum, in quibus & Storax calamita & rubra distinctim

stinctim præscribuntur. In his igitur quid per Styraçem calamitam à rubea distinctam intellectam velit *Nicolaus*, diversæ sunt opiniones: Sunt qui Thymiamam per Styraçem rubeam innui volunt; alii Styraçem optimam, quæ in grana confluit: Alii Styraçem vetustate rubefactam esse contendunt. Celeberrimus *Commelinus* sic scribit: Refina est duplex, sicca & liquida, sicca duplici nomine in Officinis prostat. Styraç Calamita & rubra quæ paritate sola differunt. *Hoffmanno* autem (cui & nos consentimus) idem sunt gummi, sed puritate differens, calamita enim de aliquali rubedine etiam participat: Verum enimvero cum in præscriptionibus Medicis Styraç calamita occurrit, Styraç vel in granis, vel ex impuritatibus colata intelligenda est; cum autem Styraç rubra, magma illud Styraçis impurissimum, quod in Officinis nostris vulgò venditur. Præfertur pinguis, lentus, fragmentis albicantibus rufescens, odore perseveranti, qui, dum mollior, melleum liquorem reddit. 3. *Storax liquida*, Offic. *Liquid Storax*. Est liquor pinguis, mellæ & tenacis substantiæ, coloris fusci, aut ex fusco rubentis, odoris gravis, ex cortice arboris effluens. *Vires*. Calfacit, exsiccat, emollit, concoquit. Cephalicus imprimis est, & nervinus: Medetur Tussi, Catarrhis, Raucedini, &c. *Schrad.*

De Styraçe liquida magna inter Auctores dissensio est. Aliis videlicet nihil aliud est quam Stacte, i. e. Myrrhæ colamen: Quod falsum esse inde constat, quod Myrrhæ lachrymæ ob substantiæ similitudinem in quovis aquoso liquore dissolvantur. Styraç autem liquidus minimè, sed in oleoso & pingui, ut alæ resinæ. Aliis factitium quid ex Styraçe calamita in oleo ac vino soluta, admistaque Terebinthina Veneta excocta, quæ decoctio, ubi refrigerit, Styraç liquida ad fundum secedere dicitur, ad superficiem mittens oleosam substantiam liquidiorē: Alii expressu idem molliuntur: Aliis est Oleum ex nucleis arboris Storacisluæ expressum: Aliis fit per decoctionem corticis vel Arboris Styraçis, vel ut alii, Liquidambræ. *Hoffmannus* Styraçem calamitam & Liquidam idem esse gummi affirmat, sed puritate tantum differre. Hinc Liquidida est optima. Verum quod in Officinis nostris pro Styraçe liquida venditur, omnino factitia res est, ut certior factus sum à Pharmacopoli variis Londinensibus. *Styraç Liquida vera* est visci aucuparii species ex cortice *Rosæ Mallos* in aqua marina cocta præparata, ut certior factus sum per amicum nostrum *D. Jacobum Petiver* in *Act. Philof. Lond.* n. 313.

Qualis sit arbor *Rosæ Mallos*, cuique generi adscribenda, nos etiamnum plane fugit, ideoque quod insuper adjiciam nihil habeo, nisi quod in Insula *Cebres* superiori Maris Rubri parte haud procul à *Cades*, quod iter trium dierum à *Sues* distat, nascitur. Utrum nomen *Cattar-mija* Turcis & Arabibus Arbor vel Visco ex ejus Cortice facto indetur, adhuc incertum est. Hoc Viscum ad *Jaddam* affertur, indeque Mense Junii vel Julii ad *Mocham*, ubi, pro bonitate venundatur à 60 ad 120 *Dollarias* nummos pro singulis vasculis, quæ 420 pondo continent. Optimum id est quod minimum luti aut pulvisculi habeat, quibus sæpe commiscetur, quæque facillime aqua marina abstergantur.

IV. De Sassafras arbore.

Notæ sunt, Folia laciniata, flosculi lutei racematim congesti, fructus monophyrenos per maturitatem niger.

A. Sassafras, Offic. Ger. 1341. Emac. 1525. Park. Theat. 1606. Raii Hist. ii. 1568. Jons. Dendr. 218. Rand. Cat. 79. Mont. Exot. 7. Sassafras arbor, Hern. 61. Chab. 36. Arbor Sassafras Monardi, Breyn. Prod. i. 18. Pluk. Phytog. ccxxii. f. 6. Arbor sive Lignum Pavanum, J. B. i. 483. Arbor ex Florida Ficulneo folio, C. B. Pin. 431. Cornus mas odorata folio trifido, margine plano, Sassafras dicta, Pluk. Almag. 120. Anhuiba sive Sassafras Brasiliensium, Pison. 145. The Sassafras tree. In diversis regionibus Americæ nascitur. Usu. Radix, ejusque Cortex; & sic describitur: Sub Cortice tenui, foras cinereo, intus ferrugineo, includens materiam ex rufo albicantem, lignosam, levem, & raram, saporis acris subdulcis & aromatici, odoris fragrantis. *Vires*. Calfacit, siccat, attenuat, aperit, discutit, sudores movet. Usus præcip. in omni morborum genere, præsertim obstructionibus tollendis, partibus internis roborandis, in sterilitate emendanda & Venerea Lue curanda. Instar Panacæe in Catarrhis habetur, *Schrad.*

V. De Cinamomo.

DE Cassia, Cinamomo, quod & Canella dicitur, & Folio Malabathro, controversæ occurrunt opiniones. Sunt enim qui inter se Cassiam ligneam & Cinamomum confundunt, & pro uno & eodem utrumque habent cortice, solisque nominibus differre, non re ipsa, statuunt: alii ex sola loci varietate

varietate ea distinguunt, non ex diversa specie arboris: alii ex una eademque arbore utrumque desumi volunt: Alii diversæ speciei arborum, quibus & nos consentimus, cortices faciunt, inter quos tamen maxima similitudo intercedit, atque idcirco primo in loco veram & genuinam arborem Caneliferam Zeilanicam vobis exhibuimus, cujus Cortex Officinarum Cinamomum est: secundo in loco Malabaricam & Javanicam, cujus cortex est illa Cassiæ lignæ species fistulosa, seu in fistulas convoluta, in Officinis frequentissima; cujus folia, ut & Cinamomeæ arboris veræ pro Malabathro seu folio Indo vulgo venduntur. Tertia nostra Cassiæ lignæ etiam species est in Officinis non raro venalis. Quarta, quam pro Folii Indi legitimi planta habemus, Potamogetonis seu Lentis palustris species non est, ut Dioscorides tradit, sed hæc ipsa arbor: cujus folia, cum in Officinis nostris raro inveniantur, Cinamomi & Cassiæ lignæ folia pro iis (ut diximus) plerumque venduntur, idque fortasse absque ullo saltem insigni errore, cum omnes, ut diximus, Caneliferarum arborum species sint.

Notæ sunt, Glans nuciformis calyculata, nuclea bifido, calloso, dura ac pingui, cortice integro admodum fragili, calyce concavo.

A. 1. Cinamomum, *Offic. Park. Theat.* 1579. *Comm. Plant. Usu.* 77. Cinnamomum Zeylanicum, Cassia Cinnamomea, Canella, *Mont. Exot.* 8. Cinamomum sive Canella Zeilanica, *C. B. Pin.* 408. *Raii Hist.* ii. 1561. Laurus Zeilanicus baccis calyculatis Hermannii, *Ejusd.* Cassia Cinnamomea *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat.* 129. *Pluk. Almag.* 88. Laurus Ceylanica glandifera, folio trinervio optimum & legitimum Cinamomum ferens, *Mus. Zeylan.* 12. Canella, *Ger.* 1349. *Emac.* 1532. Canella sive Cinamomum vulgare, *J. B. i.* 440. Cinamomi vel Canelæ arbor, *Chab.* 33. Canella, Cuurdo, & Cassia vulgaris, *Pis. Mant. Arom.* 165. Arbor Canelifera Zeylanica, cortice acerrimo seu præstantissimo, qui Cinamomum Officinarum, *Breyn. Prod.* ii. 17. Kurudu, *Herm. Mus. Zeyl.* 12. Kurundu, *Ejusd.* 37. **The true Cinamon-tree.** *Usu.* Cortex tenuis, cannulatus, ab exteriori pellicula purgatus, ex flavo rubescens, seu ferrugineus, saporis acris, pungentis, subdulcis & aromatici, odoris fragrantissimi. Probatur subrubrum odoris fragrantissimi, saporis subastringentis & acris. Ex Insula Zeylanica Indiæ Orientalis ad nos transportatur. *Vires.* Calfacit, siccat, aperit, discutit. Menses & partum accelerat, omnia viscera spiritusque singulos recreat, concoctiones juvat. Hinc usus ejus frequentissimus est in virium imbecillitate,

Lipothymia, capitis, ventriculi, & uteri affectibus frigidioribus, *Schrod.*

A. 2. Cassia lignea, *Offic. Hern.* 35. Cassia lignea Officinarum, *Park. Theat.* 1580. Cassia vulgaris Calihacha dicta, *Pis. Mant. A.* 165. Cassia Malabarica, *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat.* 130. *Comm. Flor. Mal.* 73. Cinamomum sive Canella Malavarica & Javanensis, *C. B. Pin.* 409. *Raii Hist.* ii. 1560. Canella Malavarica & Javanensis, *Jons. Dendr.* 164. Arbor canellifera Malabarica, cortice ignobiliore, cujus folium Malabathrum Officinarum, *Breyn. Prod.* ii. 18. Cinamomum Malabaricum, Canella Malabarica, *Mont. Exot.* 8. Carva, *Hort. Mal.* i. 107. *Tab.* 59. **The Cassia Lignea-tree.** *Usu.* Cortex Cinamomi in modum cannulatus & contortus ab exteriori pellicula etiam purgatus, odore & sapore debiliore magisque glutinoso. Ex Insula Malabar, Java, &c. adfertur. *Vires.* Quales Cinamomi, sed longè debiliores, nec a leò diu durantes.

A. 3. Cassia lignea communis, *Pharmacopolis.* Cassia lignea fusca aromatica, *C. B. Pin.* 409. Cassia lignea fusca aromatici & glutinosi saporis, *J. B. i.* 451. Cassia, Canella, *Chab.* 33. Arbor canellifera Indica, cortice acerrimo, viscido seu mucilaginoso, qui Cassia lignea Officinarum, *Breyn. Prod.* ii. 17. **The common Cassia Lignea-tree.** *Usu.* Cortex est Cinamomo crassior, odore & sapore debiliior, colore rubicundior, substantia durior, & ex pellicula sua exteriori etiam densus. Hic cortex ex India Orientali transportatur, & in Officinis nostris frequens reperitur.

A. 4. Folium Indum seu Malabathrum, *Park. Theat.* 1584. Folium Indum Malabathrum, *Mont. Exot.* 8. Malabathrum sive Folium Indum, *Chab.* 33. Malabathrum & Folium Indum Officinarum, *J. B. i.* 430. Tamalapatra, *Ger.* 1315. *Emac.* 1534. Tamalapatrum sive Folium, *C. B. Pin.* 409. Canella sylvestris Malabarica, *Raii Hist.* ii. 1502. *Comm. Flor. Mal.* 68. Canella arbor sylvestris, *Munting.* 120. Canella sive Cinamomum vulgare crassiore cortice, *J. B. i.* 451. *Chab.* 34. Katou-Karva, *Hort. Mal.* v. 105. *Tab.* liii. Pseudo-cassia Dioscoridis, *Jons. Dendr.* 162. Pseudo-cassia sive Cinnamomum vulgare crassiore cortice, *J. B. i.* 451. Canella seu Cinnamomum vulgare crassiore cortice, *Chab.* 34. *Raii Hist.* ii. 1562. Cinnamomum seu Cassia crassior, Pseudo-cassia, *C. B. Pin.* 409. Cinnamomum crassiore cortice, *Ejusd.* **Indian Leaves.** *Usu.* Folia oblonga, acuminata, densa, & glabra, à pediculo ad apicem tres nervi discurrentes, odore grato.

Eligenda sunt recentia, viridiuscula. *Vires*. Iisdem facultatibus pollent, quibus Spica-nardi, sed fortioribus: urinam movent, *Schrod.*

VI. De Camphora.

Camphoriferae arboris Notae sunt, Glans nuciformis calyculata, nucleo bifido, calloso, duro, ac pingui, cortice, & putamine integro, fragili, calyce concavo. Flores ex foliorum sede provenientes: Folia alterna sempervirentia, Breyn. 2. P.

A. 1. Arbor camphorifera Japonica, *Breyn. Cent. ii. Prod. i. 4. Raii Hist. ii. 1679.* Camphorifera, *Rand. Ind. 19.* Arbor Camphorifera Japonica, foliis laurinis, fructu parvo, globofo, calyce brevissimo, *Breyn. Prodr. 16.* Laurus camphorifera, *Kemph. Amoen. Exot. 770.* Camphorifera arbor, ex qua Camphora Officinarum, *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat. 113.* Camphora Officinarum, *C. B. Pin. 500.* Camphora, *Park. Theat. 1575. Mill. Cat. 127.* Camphura, quae Salicis folio dicitur, *J. B. i. 338.* **The Camphire-tree of Japan.**

A. 2. Arbor camphorifera, Sumatrana *Grimmii, Raii Hist. ii. 1679.* Camphora *Grimmii, Ephem. Germ. An. xi. Obs. 153. p. 357.* Camphorifera Sumatrana, foliis Caryophylli aromatici longius mucronatis, fructu majore, oblongo, calyce amplissimo Tulipae figuram quodammodo representante, *Breyn. Prodr. ii. 16.* Camphora arbor Sumatrana, seu Rhyne, *ejusd. Prodr. i. 4.* **The Camphire-tree of Sumatra.** Camphora, *Offic. Camphora, Camphura, Mont. Exot. 11. Chab. 74.* **Camphire.** Est substantia candidissima, salis vel nitri instar, pinguis, & oleosa, in panes fusiles ingentes coacta importatur, saporis acris, amaricantis, aromatici, odoris fragrantis, & gravis.

Camphora ex hujusce arboris radicibus extrahitur, quae, in particulas conscissae, & in ahenum coniectae, operculo ima parte lato, & in acumen fastigiato conteguntur. Inde aheno supra ignem posito, Camphora ascendit, & operculo adhaerescit. Camphora primò sordidi, & subalbidi coloris est, valdeque saeculenta; postquam verò in Hollandiam exportatur, ignis vitrorum ope fit pelucida. *D. Josephus Millerus* in suo *Botanico Officinali*, p. 105. praeter haec addit, aquam radicibus esse admiscendam, & operculum aheni stramineum esse. Hic, uti etiam *Kempferus*, putat arborem esse bacciferam, ideoque à Cinamomo diversum, à cortice cujus radicibus camphora extrahi

dicitur. *Vires.* Resistit putredini, ac venenis, unde frequens ejus usus est in peste, malignisque morbis, & febribus putridis; inter fortissima enim Alexiteria non immerito numeratur. Suffocationi uterinæ subvenit. Usus externus crebrior est in Epithematis. *Calida sit, an frigida, non convenit inter medicos. Vetustiores frigidam esse statuunt; eo argumento, quod Venerem extinguat, & libidinem comescat, hinc versiculus:*

Camphora per nares castrat odore mares.

quodque ophthalmiis, & oculorum inflammationibus, tum etiam ambustis imposita, nivis frigiditatem refferat, & tandem quod somnum inducat. Sed haec observationes omnes ex falsa hypothese oriundae videntur; nam Ruta & Vitex (idoneis auctoribus attestantibus) Venerem etiam extinguunt, & tamen non sunt frigidae complexionis: At nec Venerem arcere concessit Jac. Breynius, in *Cent. p. 14.* Siquidem observatum plurimos Campheram quotidie purificantes, tamen saecundos & multà atque copiosà sobole saeculices existere. Recentiores, quibus & nos consentimus, è contrario calidam affirmant, quorum argumenta, inflammabilitas eximia; odor aromaticus penetrantissimus, ac sapor acris, & pungens, facili evanescentia ob partium tenuitatem.

VII. De Canella alba.

Foliis laurinis, floribus pentapetalis coccineis vel purpureis, baccis calyculatis tetropyrænis à reliquis differt.

A. Canella alba, *Parkinson. Theat. 1581. Raii Hist. ii. 1802.* Canella alba quorundam, *J. B. i. 461.* Cinamomum sive Canella tubis minoribus alba, *C. B. Pin. 409.* Cassia lignea Jamaicensis, cortice acri, candicante, *Pluk. Phytog. lxxxii.* Cassia lignea laurifolia Americana, cortice albo, valde acri & aromatico, *Pluk. Almag. 89. Tab. 81.* Arbor baccifera, laurifolia, aromatica, fructu viridi, calyculato, racemoso, *Philosoph. Transact. N° 192. p. 465. Cat. Jam. 165. Sloan. Hist. ii. 87. Tab. 191.* Canella Cubana, *Jons. Dendr. 165.* Arbor Jucadice, *Nieremb. 294.* Arbor, cujus cortex Ginger æmulatur, *Laet. 24.* **The Wild Cinnamon-tree.** In Insula Jamaicensi, & alibi. *Usu.* Cortex in oblongos tubulos convolvitur, ab exteriori cortice purgatus, tam extus quam intus exalbidus, Cinamomo crassior, & lenior, sapore acri, aromatico, odore fragranti. In Officinis nostris pro Cortice Winterano non infre-

infrequens venditur, cui viribus respondet, & pro succedaneo ejus non immerito usurpari potest.

SECTIO SEXTA.

De Arboribus Pruniferis.

Arbores Pruniferas voco, quæ fructus majores proferunt ossiculum intus unicum, pericarpio seu pulpâ etiam per maturitatem humidâ undique circum continentes, R. H. p. 1512.

Arbores Pruniferae sunt vel fructibus
Solitariis, seu in singulis pediculis singulis, quæ vel sunt pediculis

Brevissimis, fructu vel

Compresso seu pulvinato, ossiculo

Lævi aut æquali; folio rotundiore: *Malus Armeniaca.*

Inæquali, sulcis aut scrobiculis exarato; folio

Simplici,

Longo, serrato, ossiculo

Rotundiore, rugis scabro, fructus pulpâ copiosiore, molliore, & esculentio: *Malus Persica.*

Productiore, & scrobiculis exarato, pulpâ per maturitatem sicciore: *Amygdalus.*

Subrotundo, serrato: *Tacamahaca.*

Pinnato, fructuque oblongo, viridi: *Ebenus.*

Rotundiore, & minus compresso.

Glabro, nucleo aromatico, venis flavis, rubentibus, vario, triplici putamine tecto: *Nux Moschata.*

Piloso, foliis citrinis: *Arbor Benzoinifera.*

Paulo productioribus, flore

Albo speciosiore, ossiculo fructus compresso, crasso, ac duro

Minus, pulpâ molli: *Prunus.*

Magis, fructu etiam costis aliquot elatis anguloso: *Myrobalanus.*

Luteo aut herbido minus pulchro, ossiculo duriore, arbore ipsa

a b

Non spinosa, fructu tereti, oblongo, valde acido, ossiculo etiam tereti, durissimo: *Cornus.*

Spinosa, foliis trinerviis, per ambitum serratis: ossiculo scabro: *Jujuba.*

Longissimis in hoc genere, fructu brevior, & ad basin latiore, rotundiorque quam sint Pruna, & ossiculo pariter brevior, ac tumidiore: *Cerasus.*

Racemosis aut confertim nascentibus, ossiculis monospermis, fructu nudo, ossiculo

Fragili; fructu ipso pruniformi, liquore pingui, Oleo dicto, scatente, foliis salignis subtus incanis, perpetuis, ossiculo fructus durissimo, scabro: *Olea.*

Lento & ligneo, fructu ipso seu

Cordiformi, foliis etiam geminatis, glabris, flosculis tetrapetalis: *Anacardium.*

Pyriformi, ossiculo etiam reniformi summo fructui innascente, foliis singularibus, flosculis pentapetalis: *Acajou.*

I. De Malo Armeniaca.

Notæ sunt, Folia lata, glabra, Populum nigram referentia: ossa plana & lævia.

A. Armeniaca Malus, Præcocia, Offic. Armeniaca Malus major, Ger. 1260. Emac. 1448. Armeniaca, Malus Armeniaca, Mont. 37. Malus Armeniaca major, Park. Parad. 579. Jonsf. Dendr. 74. Armeniaca Mala majora, C. B. Pin. 442. J. B. i. 167. Raii Hist. ii. 1514. Mala Armeniaca, Chab. 11. Armeniaca fructu majori, nucleo amaro, Tourn. Inst. 623. Elem. Bot. 495. Armeniaca Malus fructu majori ex luteo rubescens, Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat. 59. Boerb. Ind. A. ii. 242. The Apricot tree. In hortis, & viridariis colitur. Ufu. Fructus in culinis; in medicina enim raro occurrit.

II. De Malo Persica.

Foliis longis angustis; fructus ossiculo rugis & sulcis profundioribus exarato à reliquis differt, R. H. 1514.

A. Persica Malus, Offic. Ger. 1258. Emac. 1447. Park. Parad. 580. J. B. i. 157. Raii Hist. ii. 1515. Chab. 11. Persica vulgaris, Mill. Cat. 141. Persica, Malus Persica, Mont. 49. Persica molli carne, &c. C. B. Pin. 440. Tourn. Inst. 624. Elem. Bot. 496. Boerb. Ind. A. ii. 243. Malus Persica fructu molli, Jonsf. Dendr. 71. The Peach tree. In hortis colitur. Martio floret. Septembri fructus perficitur. Ufu. Folia,